

הפיוט שלי – בוגרים

רבי יהודה החסיד, שיר הכבוד / אנעים זמירות
אנעים זמירות

אנעים זמירות ושירים אָאָרַג כּי אֵלַיך נפְשֵי תַעֲרַג
נפְשֵי חֲמֵדָה בְּצַל יְדֶךָ לְדַעַת כָּל רַז סוֹדֶךָ
מִדִּי דַבְרֵי בְּכַבֹּדְךָ הוֹמָה לְבִי אֶל דּוֹדֶיךָ
עַל כֵּן אֲדַבֵּר בְּךָ נִכְבְּדוֹת וְשִׁמְךָ אֲכַבֵּד בְּשִׁירֵי יְדִידוֹת

אֲסַפְּרָה כְּבוֹדְךָ וְלֹא רְאִיתִיךָ אֲדַמָּה אֲכַנֶּה וְלֹא יִדְעֵתִיךָ
בְּיַד נְבִיאֶיךָ בְּסוֹד עֲבָדֶיךָ דְּמִית הֵדֵר כְּבוֹד הוֹדֶךָ
גִּדְלֵתְךָ וּגְבוּרֵתְךָ כִּפְנוּ לְתַקְוָה פְּעֻלֵתְךָ
דַּמּוּ אוֹתְךָ וְלֹא כִפִּי יִשָּׁךְ וַיִּשְׁוֹךְ לִפְנֵי מַעֲשֶׂיךָ

הַמְשִׁילוּךָ בְּרַב חֲזִיוֹנוֹת הִנֵּה אֶחָד בְּכָל דְּמִיוֹנוֹת
וַיִּחַזְזוּ בְּךָ זַקְנָה וּבַחֲרוּת וְשַׁעַר רֵאשִׁיבָה בְּשִׁיבָה וְשִׁחֲרוּת
זַקְנָה בְּיוֹם דִּין וּבַחֲרוּת בְּיוֹם קֶרֶב פְּאִישׁ מִלְחָמוֹת יְדִיו לֹא רַב
חֲבֵשׁ כּוֹבַע יְשׁוּעָה בְּרֵאשׁוֹ הוֹשִׁיעָה לוֹ יְמִינוֹ וְזָרוּעַ קִדְשׁוֹ

טַלְלֵי אוֹרוֹת רֵאשׁוֹ נִמְלֵא וּקְנוֹצוֹתָיו רְסִיסֵי לַיְלָה
יִתְפָּאֵר בִּי כִּי חִפְץ בִּי וְהוּא יְהִי לִי לְעֹטְרַת צְבִי

כֶּתֶם טְהוֹר פִּז דְּמוֹת רֵאשׁוֹ וְחֶק עַל מִצַּח כְּבוֹד שֵׁם קִדְשׁוֹ
לְחַן וּלְכַבּוֹד צְבִי תִּפְאָרָה אֲמַתּוֹ לוֹ עֹטְרָה עֹטְרָה

מַחְלָפוֹת רֵאשׁוֹ כְּבִימֵי בַחֲרוּת קְנוֹצוֹתָיו תִּלְתְּלִים שְׁחוֹרוֹת
נֹוֹה הִצְדֵּק צְבִי תִּפְאָרְתּוֹ יַעֲלֶה נָא עַל רֵאשׁ שְׁמַחְתּוֹ
סִגְלָתוֹ תְּהִי בְּיָדוֹ עֹטְרַת וְצִנִּיף מְלוּכָה צְבִי תִּפְאָרְתּוֹ
עֲמוּסִים נְשָׂאֵם עֹטְרַת עֲנָדִים מֵאֲשֶׁר יִקְרוּ בְּעֵינָיו כְּבָדֵם

פָּאֵרוֹ עָלַי וּפָאֵרִי עָלָיו וְקָרוֹב אֵלַי בְּקִרְאֵי אֵלָיו
צַח וְאָדָם לְלִבּוֹשׁוֹ אָדָם פּוֹרֵה בְּדַרְכּוֹ בְּבוֹאוֹ מֵאֲדוֹם

קָשֶׁר תִּפְלִין הִרְאָה לַעֲנֹו תַּמּוּנַת ה' לְנִגְדַת עֵינָיו
רוּצָה בְּעַמּוֹ עֲנוּיִם יִפָּאֵר יוֹשֵׁב תְּהִלּוֹת בָּם לְהַתְּפָאֵר

רֵאשׁ דְּבַרְךָ אֲמַת קוֹרָא מֵרֵאשׁ דּוֹר וְדוֹר עִם דּוֹרְשֶׁךָ דְּרֵשׁ
שֵׁית הַמּוֹן שִׁירֵי נָא עָלֶיךָ וְרַנְתִּי תִּקְרַב אֵלֶיךָ

תְּהִלְתִּי תְּהִי לְרֵאשֶׁךָ עֹטְרַת וְתִפְלֵתִי תִּכּוֹן קֹטְרַת
תִּיקַר שִׁירַת רֵשׁ בְּעֵינֶיךָ כְּשִׁיר יוֹשֵׁר עַל קַרְבְּנֶיךָ

בְּרַכְתִּי תַעֲלֶה לְרֵאשׁ מִשְׁבִּיר מַחֲלָל וּמוֹלִיד צְדִיק כְּבִיר
וּבְבִרְכָתִי תִּנְעֲנַע לִי רֵאשׁ וְאוֹתָהּ קַח לְךָ כְּבִשְׂמִים רֵאשׁ

יַעֲרַב נָא שִׁיחֵי עָלֶיךָ כִּי נִפְשֵׁי תַעֲרַג אֵלֶיךָ

אנעים זמירות

הפיוט "אנעים זמירות" נקרא גם שיר הכבוד. זהו פיוט עתיק שהופיע בַּיָּמֵינוּ שֶׁל רבי יהודה החסיד לפני יותר מ-300 שנה, יש שחושבים שהוא נכתב על ידו או על ידי אָבִיו. בקהלות רבות נוהגים לשיר את הפיוט בסוף תפלת מוסף של שבת ונותנים לילדים הצעירים לשיר אותו לאחר שהתאמנו היטב.

כְּשֶׁאֲנִי קוֹרְאִים אֶת הַמְּלִים שֶׁל "אנעים זמירות" – אָנוּ מְגַלִּים שִׁיר מְלֵא כְּסוּפִים וְאַהֲבָה לְרַבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם – " כִּי אֵלֶיךָ נִפְשֵׁי תַעֲרַג... " " הוֹמָה לְבִי אֶל דּוֹדֶיךָ... " וְשִׁמְךָ אֲכַבֵּד בְּשִׁירֵי יְדִידוֹת... " וְעוֹד וְעוֹד.

בפיוט זה אנו מהללים את הקדוש ברוך הוא וְשָׁרִים עַל גְּדֻלּוֹתָיו וּגְבוּרוֹתָיו, לְכֹן הַפִּיוט מְלֵא בְּדַמּוּיִים רַבִּים שֶׁבָּאִים לְתַאֵר אֶת כָּל הַטּוֹב שֶׁמַּעֲנִיק לָנוּ בּוֹרָא עוֹלָם.

פיוט זה נחשב למזמור קדוש מאד וְחֲכָמִים אָמְרוּ שֶׁצָּרִיךְ זְהִירוֹת רַבָּה בְּאַמִּירַת מְזֻמּוֹר זֶה.

שאלות:

1. סמנו במדגיש את האקרוסטיכון של הפיוט "אנעים זמירות". מה מיחד בסדר השורות?

1. בפיוט פונים אל הקדוש ברוך הוא בלשון נוכח – הוא נמצא כאן אתנו ואנחנו מדברים אתו ממש.

הקיפו בעגול שלושה אזכורים בהם אנו פונים אל הקדוש ברוך הוא בלשון נוכח. (לדגמא: על כן אדבר בך).

1. מצאו קשר בין הפתיח (4 השורות הראשונות) והסגיר (4 השורות האחרונות) מה לדעתכם הקשר?

1. בפיוט ישנם צטוטים רבים מהמקרא. עינו במקורות הבאים ומצאו את הצטוט.

א. שמות ט"ו ג' - _____

ב. ישעיהו נ"ט י"ז - _____

ג. תהלים צ"ח א' - _____

2. שאלה למחשבה:

חשבו מדוע נותנים לילדים לשיר פיוט כל כך קדוש? האם דבר שיש בו קדשה אנו צריכים להתרחק ממנו או להתקרב אליו? האם ההתקרבות לדבר קדוש צריכה להיות בצורה מיחדת? פונה? הכנה?
